

БРАТЯ ГРИМ

НОЗЕТЕ НА ДЖУДЖЕТАТА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В стари времена хората живеели в долината и покрай тях в процепите по височините обитавали джуджетата, дружелюбни и добри спрямо хората, вместо които нощем извършвали някои по-тежки работи; когато рано сутрин земеделците се появявали с колите и инструментите си и се учудвали, че всичко вече е свършено, джуджетата се криели в храстите и умирали от смях. Нерядко селяните се ядосвали, че класовете на нивата са ожънати не точно навреме, но когато скоро паднал град и се надигала буря и виждали, че вероятно след това няма да остане и стръкче, те благодарели сърдечно на предвидливия малък народ. Най-сетне обаче хората проиграли чрез злодеянията си благоразположението на джуджетата, те избягали и оттогава око не ги е виждало. Причината била следната: Един пастир имал разкошна череша горе на хълма. Когато едно лято плодовете узрели, три нощи една след друга дървото било обирано и плодовете били отнасяни на пейките и тезгясите, където обикновено пастирът складираше черешите. Хората в селото говорели: „Това вършат без всяко съмнение добрите джудженца, те идват нощем, облечени в дълги мантии, ситнят с грижливо покритите си нозе, тихи като птици, и свършват прилежно дневната работа на хората. Често сме ги чували, но никой не ги смущава, ами ги оставяме да идват и да си отиват.“ Казаното събудило любопитството на пастира и той поискал да узнае защо джуджетата крият така старателно нозете си и дали те са различни от хората. Когато на следващата година отново настъпило лятото и дошло време джуджетата пак да оберат тайно черешите и да ги отнесат в хамбара, пастирът взел торба, пълна с пепел, и разпръснал пепелта около дървото. На другия ден още на размисъл той отишъл на мястото, дървото било напълно обрано, а върху пясъка били отпечатани следите от множество гъши крака. Тогава пастирът се разсмял и подигравателно рекъл, че тайната на джуджетата е разкрита. Скоро обаче те разрушили и опустошили домовете си и се оттеглили високо в планината, сърдита на хората род и отказващи повече да му помагат. Пастирът, който ги предал, се разболял и останал безумен чак до края на живота си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.